

תת"ע 17708/11/16 - מדינת ישראל נגד סוסו אלישקוב

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 17708-11-16 ישראל נ' סוסו אלישקוב
לפני כבוד השופט דן סעדון

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד בר דיין

המאשימה

נגד

סוסו אלישקוב

הנאשמים

הכרעת דין

1. לנאשם נרשמה ביום 7.6.16 הודעת תשלום קנס שעניינה שימוש בטלפון נייד בעת תנועת הרכב בניגוד לתקנה 28 (ב) לת"ת. הנאשם כפר במיוחס לו. בישיבת המענה לכתב האישום טען הנאשם כי כל חטאו בכך שכאשר הטלפון שלו החליק מן המעמד עליו ניצב הרים אותו הנאשם על מנת להחזירו למקומו וזאת שעה שהרכב היה בעצירה מלאה.

2. במסגרת פרשת התביעה העידו העדים אלי בן שמחון ואבי עמר. מר בן שמחון שימש כאתר במהלך האירוע. לטענתו, קיבל הוראה מעד התביעה אבי עמר לעצור את רכבו של הנאשם וכך עשה. באמצעות מר בן שמחון הוגש מזכר (1/ת) בו נאמר כי כאשר ניגש אל הנאשם שפתח חלונות הבחין מר בן שמחון בטלפון נייד "אייפון" שחור מונח **על ברך ימין של הנאשם** וכי דברי הנאשם אליו היו "**הבהלת אותי, אני הייתי בוויז**". העד הקפיד לציין כי לא הבחין בביצוע העבירה.

3. עד התביעה מר אבי עמר ציין כי עמד בצומת הרחובות סוקולוב - אוסישקין ופניו למזרח כאשר הבחין בנאשם אוחז בידו טלפון "אייפון" שחור בגובה הבטן כשעיני הנאשם מופנות לטלפון ואגודל ימין לוחצת על המסך. רכב הנאשם עצר לפני מעבר חצייה בשעה שלא היו במקום הולכי רגל שיש לתת להם זכות קדימה. לאחר מכן המשיך בנסיעה כשהוא ממשיך לעשות שימוש בטלפון.

4. בפרשת ההגנה טען הנאשם כי הטלפון נפל בין דוושות הרכב והוא משך את הטלפון באמצעות כבל והחזירו למקומו הקבוע.

דין והכרעה

עמוד 1

5. לאחר שנתתי דעתי לעדויות הצדדים מצאתי לאמץ את גרסת התביעה. אפתח ואומר כי הנאשם ויתר על חקירת העד מר אלי בן שמחון ובתוך כך ויתר על האפשרות לנסות לקעקע את גרסת עד זה כפי שהיא עולה מת/1 ולפיה בעת שהנאשם פתח את חלון רכבו היה הטלפון הנייד שלו נמצא על ברך ימין ולא על ה-"בר" כפי שהנאשם ציין במהלך המשפט. זאת ועוד: גרסתו הספונטנית של הנאשם כפי שנמסרה לעד זה הייתה "**הבהלת אותי אני הייתי בווייז**" באופן המחזק את גרסת עד התביעה מר אבי עמר כי הבחין בנאשם עושה שימוש בטלפון תוך התבוננות במסך תוך נהיגה ולחיצה באמצעות בוחן היד על המסך.

6. גרסתו של עד התביעה מר עמר הייתה קוהרנטית ומפורטת. העד הבחין בנאשם כשהוא לוחץ עם בוחן כף ידו על המסך תוך תנועת הרכב באופן העולה ללא ספק כדי "שימוש" בטלפון. הנאשם חיזק כאמור גרסה זו בתגובתו הספונטנית שנמסרה לעד התביעה מר בן שמחון. זאת ועוד: אם נכונה גרסת הנאשם בהליך זה כי רק משך את הטלפון באמצעות הכבל והחזירו למקום לא ברור מדוע ציין בפני מר עמר בתגובה - שעל תוכנה ועצם אמירתה לא חלק הנאשם - כי "**כל הארץ משתמש בווייז. לא החזקתי. השתמשתי בווייז**". אם כל חטאו של הנאשם כרוך בהרמה פיזית של הטלפון והנחתו במקומו ברכב לא ברור הטעם שמצא הנאשם לשרבב לתגובתו דברים אודות שימוש באפליקציית וייז. גם לא ברור כיצד עשה הנאשם שימוש באפליקציה זו מבלי לעשות שימוש בטלפון, לשיטתו. הנאשם לא חקר את מר עמר בנוגע לדברים שציין בדוח בנוגע לשימוש בטלפון, הגם שנאמר לו בפתח דיון ההוכחות כי עליו לחקור את עדי התביעה בכל נקודה השנויה במחלוקת. הימנעות הנאשם מחקירת מר עמר בנוגע לפרטים עובדתיים מהותיים המגבשים את יסודותיה של העבירה על תקנה 28ב לת"ת מלמדים כי הנאשם אינו חולק על הדברים שיוחסו לו בת/2 בכל הנוגע לעבירה שביצע.

7. סיכומם של דברים: עדויות עדי התביעה קוהרנטיות ומשתלבות זו בזו ומחזקות האחת את רעותה. דברי הנאשם לעד התביעה מר בן שמחון ודבריו לעד התביעה מר עמר מלמדים כי הנאשם עשה הרבה יותר מאשר פעולה טכנית של הרמת טלפון שנפל והחזרתו למקומו. הימנעות הנאשם מלחקור את עדי התביעה בנוגע לפרטים המגבשים את אחריותו על פי תקנה 28ב לת"ת מלמדת כי הנאשם אינו חולק על פרטים אלה. המסקנה העולה מן המקובץ היא, כי התביעה השכיחה במקרה זה להוכיח ברמת ההוכחה הנדרשת בפלילים את ביצוע העבירה המיוחסת לנאשם ועל כן אני מרשיעו במיוחס לו בכתב האישום.

ניתנה היום, י"ג ניסן תשע"ז, 09 אפריל 2017, במעמד הצדדים